Világ proletárjai, egyesüljetek!

PÁRTMUNKA

A MAGYAR KOMMUNISTA PÁRT SZERVEZETI KÖZLÖNYE

1946 SZEPTEMBER 28. II. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM

Üdvözlet a Magyar Kommunista Párt III. kongresszusának!

A PÁRTAKTIVA RÉSZÉRE

KIADJA A MAGYAR KOMMUNISTA PÁRT KÖZPONTI SZERVEZÉSI OSZTÁLYA

TÁRSADALMI SZEMLE

A MAGYAR KOMMUNISTA PÁRT
TUDOMÁNYOS FOLYÓIRATA

Foglalkozik a társadalomtudomány, közgazdaságtan, a hazai és nemzetközi politika, a kultúra főbb kérdéseivel.

SZERKESZTŐBIZOTTSÁG:

Fogarasi Béla, Gerő Ernő,
Lukács György, Mód Aladár, Molnár Erik,
Révai József, Rudas László

FŐSZERKESZTŐ:

Fogarasi Béla

MEGJELENIK HAVONKINT
EGYES SZÁM ÁRA 3·— Ft, ELŐFIZETÉS NEGYEDÉVRE 7·50 Ft.

KIADÓHIVATAL:
Budapest, VI., Rózsa Ferenc-utca 111

Kapható minden könyvkereskedésben és a MKP szervezeteiben.

Világ proletárjai egyesüljetek!

PÁRTMUNKA

A MAGYAR KOMMUNISTA PÁRT SZERVEZETI KÖZLÖNYE

1946 SZEPTEMBER 28. II. ÉVFOLYAM 9. SZÁM

ÜDVÖZLET
A III. KONGRESSZUS KÜLDÖTTEINEK

Tizenhat év után először ül össze Pártunk kongresszusa. Az első két kongresszust Pártunk az illegalitás sötét elnyomatása idején tartotta. A kongresszusi küldöttek üldözött vadként saját hazájukban, a határon át bujdosva ültek össze tanácskozásra. Ma Pártunk erős, hatalmas, kormányzó párt. Kongresszusi tanácskozásait a magyar parlamentben tartja.

Ezekre a tanácskozásokra ma feszült várakozással tekint nemcsak Pártunk 650.000 tagja, de az egész magyar nemzet. A magyar demokrácia fejlődésének fordulópontján ül össze kongresszusunk és utat kell mutatnia Pártunknak és az egész országnak is.

Történelmi jelentőségű kongresszus ez és a kongresszusi küldöttek valójában történelmet csinálnak majd tanácskozásaikon.

Ennek a feladatnak nem könnyű megfelelni. A mi kongresszusi küldötteink azonban a nép legjobb, legöntudatosabb, legharcosabb fiai közül valók. Hűségük a néphez,

hitük az ország jövőjében — és a marxista-leninista elmélet képessé teszi őket a rájuk váró nehéz feladatok megoldására.

A nagy feladatokat meg fogják oldani a III. kongresszus küldöttei, annál inkább, mert tanácskozásaikat olyan harcban kipróbált, előrelátó, bölcs vezető irányítja, mint Pártunk vezére: Rákosi Mátyás.

Üdvözöljük Pártunk vezérkarát, a Központi Vezetőséget.

És forró lelkesedéssel üdvözöljük a mi szeretett vezérünket, Rákosi elvtársat, aki utat mutat a kongresszusnak és új győzelemre vezeti pártunkat és a magyar demokráciát.

Pártunk III. kongresszusához

Egyesek talán szokatlannak tartják, hogy 27 éves politikai párt vagyunk és mégis csak harmadik kongresszusunkat tartjuk. Ha azonban közelebbről megvizsgáljuk ennek okát, úgy kiderül, hogy a „mulasztások"-ért nem bennünket, hanem az ellenforradalmi Horthy-rendszert terheli a felelősség.

A Magyar Kommunista Párt *nem egy szokványos, hanem egy újtípusú politikai párt.* Születésének időpontja egybeesik az első világháború befejezésével és az azt követő népi forradalmakkal. Az első világháborút követő népi forradalmak az emberiség új korszakának kezdetét jelentették és ennek az új korszaknak győzelmes nyitánya volt a nagy orosz szocialista forradalom, amely hatalomra segítette a munkásosztályt és a vele együtt dolgozó parasztságot.

Európa számos országain — és így hazánkon is — végigságuldott a forradalom vihara. Milliós népi tömegek kerültek mozgásba, új utakat keresve, mert a régi helytelennek bizonyult. *Az emberi társadalom fejlődésének e forradalmaktól viharos idejében született meg a Magyar Kommunista Párt.* Ezekben az időkben szerte a világon és így Magyarországon is *új politikai pártot kovácsolt magának a munkásosztály,* a dolgozó nép — mert a régiek nem állták meg a helyüket —, hogy az elavult, igazságtalan társadalmi rendszert megváltoztassa és megteremtse a szabad emberek szabad világát.

A Magyar Kommunista Párt tehát nem valami kívülről a magyar talajba átplántált „idegen áru", *hanem a magyar*

munkásosztály és parasztság harcának új hajtása. Forradalmi időkben született új típusú párt vagyunk, melynek hivatása a társadalmi fejlődés útjából minden akadályt elhárítani és *előrevinni* a magyar nemzetet egy új, boldogabb társadalmi berendezkedésbe, amely nem ismeri az ember ember által való kizsákmányolását.

Érthető tehát, hogy Pártunkat e célkitűzése és történelmi hivatása alakulásának első percétől kezdve szembeállította a régi reakciós rendszerrel és amikor a magyar dolgozó nép ügye 1919-ben elbukott és nyeregbe került az ellenforradalom, első dolga volt, hogy a Kommunista Pártot betiltsa, föld alá nyomja. A betiltás, habár sok vérbe és szenvedésbe is került, egyben kitűnő bizonyítvány is volt, mert a nép ellenségei ezzel ország-világ előtt elismerték, *hogy a Magyar Kommunista Pártot tekintik annak a pártnak, amelytől joggal a legtöbbet kell félniök.*

A föld alá nyomtak bennünket! 25 keserves, nehéz esztendőt voltak kénytelenek a magyar kommunisták illegalitásban eltölteni. A halál árnyékában, börtönökben vívták egynegyed századon át Pártunk vezetői és tagjai a harcot a magyar munkásosztály, a magyar dolgozó nép szabadságáért. Érthető tehát, hogy ilyen körülmények között nem volt lehetőség arra, hogy minden két évben megtarthassa Pártunk országos kongresszusát.

Az I. kongresszusát Pártunk a nehéz illegális körülmények miatt csak 1925-ben tudta Bécsben megtartani. Ez a kongresszus oldotta meg Pártunk újjászervezését, rendezte a kommunisták sorait és adta meg az irányvonalat Pártunk számára. A kongresszus után hazajött Rákosi elvtárs, Pártunk vezére és az ő közvetlen irányítása alatt kezdték meg a magyar kommunisták újjászervező munkájukat.

Pártunk II. kongresszusa 1930-ban ült össze, ugyancsak illegalitásban, Moszkva mellett, Aprilovka faluban. Nehéz helyzetben volt Pártunk. Rákosi elvtárs börtönben ült, a

---

Éljen a munkásság és parasztság harcos szövetsége!

rendőrség szétverte a Vági-féle szocialista pártot és ezért újra utat kellett törni a tömegekhez és szilárd alapokra kellett lerakni pártszervezetünk munkáját. Ezeket a feladatokat tárgyalta és oldotta meg Pártunk II. kongresszusa.

Tizenhét év telt el a II. kongresszus óta. Nagy idő ez és bizony azóta nagyot is fordult a világ kereke. *A föld alá szorított kis Magyar Kommunista Párt újra szabad, mert szabad a magyar nép is!* Nem párszáz, hanem hatszázezer tagja van a Kommunista Pártnak. Nem üldözött, hanem kormánypárt a Magyar Kommunista Párt. Nem illegális, üldözött kommunisták kongresszusa lesz ez már, *hanem azoknak a magyaroknak az országos tanácskozása, akik legtöbbet tettek az országért, a nemzetért.* Ott lesznek a kongresszuson azok, akik ejtőernyővel szálltak le a magyar földre, hogy a magyar partizáncsapatok tisztjei és katonáiként fegyverrel a kézben harcoljanak a magyar szabadságért. Ott lesznek azok, akik a földosztás szervezői voltak és mint ilyenek bejárták az egész országot, akik hírnökei voltak annak, hogy végre eldőlt a magyar földnélküli parasztság pöre és azé lett a föld, aki megműveli. Ott lesznek a magyar újjáépítés legjobb szervezői és építői, a gyárak, műhelyek, vasutak rohammunkásai és mérnökei, akik nehéz körülmények között indították el a magyar gazdasági újjászületést. Ott lesznek a magyar hídverő munkások és műszaki tisztviselők. Ott lesznek a szépcsata hősei és végül, de nem utolsósorban ott lesznek a stabilizáció szervezői és irányítói.

Világos, hogy ilyen tanácskozás kihatással lesz nemcsak a Párt jövőbeni működésére, hanem az egész ország jövőjére is. Nálunk, magyar kommunistáknál nincs külön párt- és külön nemzeti érdek, a kettő nálunk egybeesik és kiegészíti egymást. Mi az ország és a nemzet felemelkedéséért dolgozunk és harcolunk, *mert jól tudjuk, hogy minél erősebb az ország és a nép politikailag, gazdaságilag és ideológiailag, annál erősebb a Magyar Kommunista Párt.* Mi a néppel élünk és vele erősödünk vagy gyengülünk.

A magyar demokratikus közvélemény meggyőződött már a multévi Országos Konferenciánk határozatából arról, hogy ha Pártunk konferenciát vagy kongresszust tart, ott a magyar nép egyetemes érdekeit és annak megoldását vitatjuk

meg. Most még inkább erről lesz szó a Párt III. kongresszusán.

Pártunknak le kell vonnia a magyar demokrácia és a Pártunk által elvégzett munka tapasztalatait és ki kell jelölnie azt az utat, amelyen haladva elérjük a magyar demokrácia további politikai és gazdasági megerősödését.

A stabilizáció első ütközetét megnyertük, de az egész csata kimenetele végérvényesen még nincs eldöntve. A harc most akörül folyik, hogy ki fizesse, kinek a terhére menjen elsősorban hazánk gazdasági talpraállításának költsége. Nekünk nem egyszerűen stabilizációra van szükségünk, *hanem a magyar demokrácia stabilizációjára*, olyan stabilizációra, amely gyengíti a tőkésosztály gazdasági és politikai erejét és erősíti a munkásosztály gazdasági és politikai hatalmát, ezt kell elérnünk, ezt kell megszerveznünk. A harc most akörül folyik — és mindinkább fokozottabban —, hogy milyen irányban fejlődjön a magyar demokrácia: polgári konzervatív vagy népi irányban.

Pártunk III. kongresszusának behatóan foglalkoznia kell *Pártunk szervezeti problémáival is és az egész Párt megerősítésével;* ezt sem tisztán szűk pártérdekből kiindulva.

Tudnunk kell, hogy a magyar demokrácia erőssége elsősorban a Magyar Kommunista Párt erejétől függ. Ezért alapos vita tárgyává kell tenni Pártunk gyakorlati munkáját és meg kell szabnunk azt az irányvonalat, amely kell, hogy komoly javulást hozzon ezen a téren is.

Mindez csak egy pár felvetett kérdés, amit a III. kongresszuson meg kell tárgyalni, amiről dönteni kell.

Nagy munka vár Pártunk III. kongresszusára. Készüljünk fel rá mindannyian kommunista alapossággal és szervezettséggel, mert csak így biztosíthatjuk azt, hogy nemcsak Pártunk, de a magyar nemzet számára is új mérföldkövet jelentsen a Magyar Kommunista Párt III. kongresszusa.

Farkas Mihály

Nem a tőkéseknek — a népnek építjük az országot!

Szervezzük a harcot a dolgozó nép mindennapi kis érdekeiért

Az illegalitás nehéz éveiben egészen más munkamódszerei voltak pártunknak. A nagybudapesti pártszervezetnek néhány száz párttagja volt, de bátor, önfeláldozó és kemény munkával mégis sokszor eredményesen befolyásolták a közvéleményt. Komoly, sikeres harcokat szerveztek. Egy üzemi pártszervezetnek csak 3 vagy 5 tagja volt, de beágyazták magukat a tömegek közé, megmozgatták az üzem néhány ezer dolgozóját és ha a helyzet kedvező volt, sztrájkon keresztül is sok esetben győzelemre vitték harcukat.

1929 őszén a salgótarjáni bányamunkások sztrájkját szervezték meg elvtársaink. A rendőrség lefogta a sztrájk vezetőségét, de még ugyanaz nap másik vezetőség állt a harc élére. Hetekig tartott a sztrájk. Nem sokan tudják, hogy ezt a kemény harcot, a hatalmas tömegek mozgatását a salgótarjáni illegális pártszervezetünk 70—80 párttagja szervezte és vezette.

Mivel tudták elvtársaink üzemekben, bányákban s egyebütt ezeket az eredményeket elérni? Azzal, hogy *nem feledkeztek meg a tömegek mindennapi apró kis kérdéseiről, hogy ezeken keresztül nyerték meg és mozgatták meg a tömegeket és ennek a segítségével tudták bevonni nagyobb jelentőségű harcokba is őket.*

25 éven keresztül dacoltunk minden üldöztetéssel, a reakció nem tudta megsemmisíteni pártunkat. A kommunista

párt, a munkásosztály, a nép pártja felkarolta a kisemberek napi kérdéseit és ezzel nyerte meg elsősorban rokonszenvüket és támogatásukat.

A felszabadulás után a változott helyzet megváltoztatta pártunk munkamódszerét is. A Magyar Kommunista Párt szervezetileg rohamosan erősödött, az egész országban megalakultak pártszervezeteink. Most aratta le pártunk 25 éves áldozatos munkájának gyümölcsét. Azok a tömegek, akik már az illegalitásban is velünk éreztek, most hogy pártunk legális lett, beléptek soraink közé és sokan közülük aktív harcosai, vezetői lettek pártszervezeteinknek. 1945. márciusában 30.000 párttagunk volt, májusban az országos konferencia idején 150.000 és jelenleg az egész országban *4516 pártszervezetünk van 640.000 párttaggal.* A Magyar Kommunista Párt kis illegális pártból aránylag rövid idő alatt az egész országot átfogó hatalmas, centralizált politikai párt lett. Nem 3—5 tagunk van most egyes nagyüzemekben, hanem 3—4, sőt több ezer is.

Nagy feladatokat oldott meg ezen idő alatt a mi pártunk, mint a földreform, a köztársaság kikiáltása, államosítások, a stabilizáció megvalósítása.

A megváltozott helyzetben új feladatokkal kellett megbírkózni pártunknak, például a romokban heverő országunk újjáépítésével, üzemekben a termelés megszervezésével, többtermeléssel, munkafegyelem helyreállításával stb... *Helyes és szükséges dolog volt és szükséges ma is ezekkel a nagy, fontos kérdésekkel foglalkozni.* A hiba csak abban van, hogy az elvtársak, sokszor még a régi, illegális elvtársak is, a nagy kérdések mellett *elhanyagolták azt, ami azelőtt a fő erősségünk volt, a dolgozók mindennapi apró kis kérdéseiért való harc szervezését.*

Gyüléseken, pártnapokon az újjáépítésről, a reakció elleni harcról, nagy, országos jelentőségű kérdésekről beszéltünk a tömegek előtt és sokszor alig tértünk ki az őket közvetlenül érdeklő kis, mindennapi, apró kérdésekre. Nem egy pártnapon

---

Üdvözöljük
a külföldi testvérpártok küldötteit!

előfordult, hogy az országos jelentőségű kérdésekhez felszólalásra jelentkeztek elvtársak és amikor az ő kis problémáikról kezdtek beszélni, az elnöklő elvtárs „erélyesen" leintette őket, hogy szóljanak a tárgyhoz, mert amiről beszélnek, nem tartozik oda.

Nagyon sok középfunkcionárius és párttag nem értette meg a *nagy dolgokat kis kérdéseken keresztül megmagyarázni* és azt sem, hogy azért nem tudtak úgy fejlődni a pártszervezetek, ahogy az szükséges lett volna, mert a kis kérdések, a mindennapi kérdések elhanyagolása miatt nem tudtak tartalmat adni a pártszervezetük munkájának és nem tudták megnyerni kellő mértékben a pártszervezet területén lévő dolgozók bizalmát. Ezért a dolgozók azt mondták: a kommunisták jól értik a nagy, országos jelentőségű kérdéseket, de nem értik, vagy nem törődnek a mi apró napi kérdéseinkkel!

A nagy, országos jelentőségű kérdések megoldása terén pártunk kétségtelenül nagy eredményeket ért el, a III. kongresszus után azonban fordulatot kell végrehajtani a pártmunkában: *a nagy kérdések további megoldása mellett a munkánkban a fősúlyt a tömegek mindennapi, apró kérdéseiért való harc szervezésére és vezetésére kell helyezni.*

Büszkén mondhatjuk, a magyar munkásosztály hihetetlen nélkülözések között példásan kivette részét országunk újjáépítéséből. A magyar tőkések az infláció segítségével majdnem ajándékba kapták vissza a munkásoktól rendbehozott üzemeiket. Ők voltak az infláció és a nép nyomorának haszonélvezői. A stabilizáció megvalósítása után egyre inkább kezd helyreállni országunkban a normális gazdasági élet. Pártunk Központi Vezetősége szükségesnek tartja, hogy az üzemekben követeléseket állítsunk fel a munkásosztály napi érdekeiért és olyan intézkedéseket tegyünk, amellyel segítünk a proletariátus helyzetén. Meg kell fizetni a munkások becsületes munkáját. El kell érnünk azt, hogy fizessenek a tőkések. *Rá kell szorítanunk a tőkéseket, hogy nyereségüknek egy részét az üzemben dolgozó munkásság szociális helyzetének feljavítására fordítsák.*

Minden pártfunkcionáriusnak és párttagnak meg kell értenie, hogy *a tömegek megnyerésének legbiztosabb módja, ha szervezzük és vezetjük a munkások, parasztok, értelmi-*

ségiek, kiskereskedők, kisiparosok, azaz a dolgozó nép minden rétegének harcát mindennapi kis érdekeinek a megvédéséért.

Pártszervezeteink vezetőinek és tagjainak a tömegek között kell élniök, ismerniök kell jól helyzetüket, tudni kell, hol szorít a cipő, mik a nép apró sérelmei. Segíteni kell a bajokon szervezni kell mindenütt a harcot az orvoslásért.

Az üzemekben akciókat kell szervezni a munkások szociális követeléseiért. Az életszínvonal emelése mellett fel kell venni a munkanélküliség elleni harcot. Fel kell vetni a mosdók, öltözők, mellékhelyiségek rendbehozását, vagy ha nincs, megépítését, az ebéd táplálóvá és ízletessé tételét. Gondoskodni kell arról, hogy tiszta és egészséges legyen a műhely, legyen rendszeres orvosi vizsgálat. Egészségre ártalmas munkánál a munkások a tőkés terhére tejet és zsírt kapjanak pótlásként, az üzemi védőberendezéseket tartsák jókarban. Gondoskodni kell munkásruhák, kesztyűk, lábbeliek biztosításáról, csecsemő- és napközi otthon szervezéséről. Végül, de nem utolsósorban, biztosítani kell azt, hogy a műhelyek be legyenek fedve, vagy üvegezve, télire fűtve legyenek s a munkásoknak a téli tüzelője meglegyen, stb. . . .

A körzeti pártszervezetek tagjainak jól kell ismerni a körzetben lakók napi kérdéseit, sérelmeit, ki kell dolgozni a követeléseiket és harcba kell szervezni az ott élőket azok kiharcolására. Foglalkozni kell a lakóházak kijavításával, egyéb lakáskérdésekkel, lakbérekkel, csecsemő-, gyermek-, egészségvédelemmel, játszóterek, iskolák rendbehozásával, csatornázással, az élelem- és tüzelőellátás megszervezésével a lakosság panaszainak orvoslásával és a naponként felmerülő apró kérdések gyors megoldásával.

Különösen nagy figyelmet kell szentelnie az aprómunkára a falusi pártszervezeteknek. Minden pártszervezetben panaszirodát kell felállítani. A párttagoknak érzékeny legyen a fülük a dolgozó parasztság minden sérelmére, panaszára és kérésére. Segíteni kell az újgazdákat a telekkönyvezés, a házhely kiosztás végleges befejezésével, az igaerő, a vetőmag igazságos elosztásában. Támogatni kell a gazdákat a mező-

gazdasági munkálataik elvégzésénél felmerülő nehézségek leküzdésében. Meg kell szervezni a harcot a malmok uzsorája ellen, a malmok községesítéséért. Nagy súlyt helyezzünk munkánkban a középparasztok sérelmeinek orvoslására, a napi kérdésiknek megoldására.

Nem lehet minden kérdést felsorolni. A döntő elv az, hogy a naponta felmerülő kis kérdésekre a kommunista pártszervezetek vezetői és tagjai gyorsan reagáljanak. Olyan követeléseket kell felállítani, amit a dolgozó parasztság pártállásra való tekintet nélkül magáénak vall és le kell leplezni azokat, akik a követelések megvalósítása ellen vannak.

A mindennapi aprómunka elvégzésében nagy segítségére vannak a falusi pártszervezetnek a városokból mindgyakrabban kijövő falujárók. Ezek az elvtársak igen sok községben kijavítják az iskolákat, templomokat, kultúrházakat, kutakat stb. és segítenek a kisembereken. Ezt a munkát az egész országban még jobban ki kell fejleszteni, hogy hétről-hétre a falujáró csoportok százai menjenek ki és segítsék az egész falu népét.

Pártunknak e döntőfontosságú munka elvégzésére a tömegekből kinőtt, de most is a tömegek közt élő vezetőkre van szüksége: olyan elvtársakra, akik jól ismerik a tömegeknek a sérelmeit és megtalálják gyorsan az utat ezeknek a megoldására. Azok az igazi jó funkcionáriusok és párttagok, akik megértik a mindennapi munka döntő fontosságát, meg is tudják értetni a párttagsággal és jól meg tudják szervezni ezt a munkát területükön. A mindennapi munka jó elvégzésével egyesapásra több feladatot oldunk meg. Segítünk a dolgozó nép baján, javítjuk helyzetüket, megnyerjük a dolgozó nép bizalmát, kiszélesítjük pártunk politikai és szervezeti tömegbefolyását.

Vannak még sokan pártunkban, akik azt hiszik, hogy pártunk tagjainak számbeli növelését csupán tagtoborzás segítségével lehet elérni. Ez is lehetőség, de értéke nem maradandó. Az így nyert tagoknak egy része könnyen meginog és az első neki nem tetsző dolognál elfordul pártunktól. Ha a nép látni fogja, hogy a mi pártunk panaszait meghallgatja, segít a bajokon, törődik apró problémáival, bizalma pártunk felé fordul és legjobbjai belépnek sorainkba. *Ez a jó és maradandó szervezési munka, így fog erősödni szakadatlanul*

nemcsak politikailag, hanem szervezetileg is pártunk, mert azok az emberek, akik a saját tapasztalataikból győződtek meg arról, hogy pártunk harcol a dolgozó nép érdekeiért a legkövetkezetesebben, hogy mi segítünk a bajukon, azok a nehéz időkben sem fognak meginogni, hanem kitartanak pártunk mellett és bátran résztvesznek a nép ügyéért folyó harcban.

A mindennapi aprómunkát össze kell kapcsolni a tömegek közötti rendszeres agitációs és tömegmunkával, meg kell magyarázni a népnek, miért vannak ezek a sérelmek és mit tesz pártunk ezeknek a megszüntetésére.

Az aprómunkában elért eredményeket ügyesen népszerűsíteni kell a nép között. A jó mindennapi munka fogja legjobban szétverni azt a sok hazug rágalmat, amit 25 éven keresztül szórtak és még most is szórnak ránk ellenségeink. Ez a munka ezernyi szállal köti össze pártunkat a dolgozó nép milliós tömegeivel. A nép bízni fog pártunkban, követni fogja s így válik pártunk az egész dolgozó nép tényleges vezetőjévé.

Pártunk III. kongresszusa forduló ponton ül össze, amikor a belpolitikai harc egyre jobban kiéleződik a demokrácia és a reakció ereje között. Arról van szó, kié legyen a hatalom, kinek építjük újjá ezt az országot. A nép ellenségei nem tudnak és nem akarnak belenyugodni vereségükbe, szervezkednek és minden erejüket mozgósítják elvesztett hatalmi pozíciójuk visszanyerésére. A két munkáspárt vasárnapi közös nyilatkozata állj-t kiált ennek a reakciós törekvésnek és kifejezésre juttatja eltökélt szándékát „hogy a reakciós provokációkat határozottan visszaveri — ... és a demokrácia fejlődésének biztosítása érdekében *latbavéti a munkásság és dolgozó parasztság tömegerejét.*"

A harcot végső fokon a tömegek fogják eldönteni. Ezért a pártok között versenyfutás folyik a tömegekért. *Az a párt fog győztesként kikerülni a versenyből, amely legtöbbet tesz — nem szavakban, hanem tettekben — a népért.* Nem lehet vitás, ha jól dolgozunk, ez a párt a mi pártunk, a Magyar Kommunista Párt lesz.

Kovács István.

Munkát minden dolgozónak!

Propagandamunkánk mérlege

Pártunk propagandamunkáját nem a felszabadulás után kezdte meg. Aki végigtekint párttörténeti kiállításunk megfakult, a sok olvasástól elnyűtt, szétrongyolódott könyvein, brosuráin, röpiratain, jól láthatja: börtönnel és bitóval dacolva pártunk szűntelenül folytatott propagandát az elnyomatás sötét esztendeiben is, oktatta, nevelte tagjait a marxista-leninista elméletre, röpcédulák, illegális ujságok tömegével igyekezett felvilágosítani, népünk ellenségei ellen harcra mozgósítani a széles dolgozó tömegeket. A felszabadulás után azonban egészen új feladat hárult a kommunista propagandára. Egy erős, hatalmas kormányzópárt számára kellett most már a propagandát megszervezni, méghozzá egy olyan országban, ahol a reakció a maga ideológiájával 25 éven át fertőzte a magyar népet. Ez a kommunista propaganda nem kicsinyes, szokványos pártpropagandát jelentett, hanem valóságos nemzetnevelő feladatot töltött be: az első sorban szolgálta az ország demokratizálásának célját. Propagandamunkánk minden területén eredményekre tekinthetünk vissza.

Pártoktatásunk elé a felszabadulás után előállott helyzet azt a hatalmas feladatot tűzte, hogy feljavítsa párttagságunk gyenge elméleti tudását, hogy segítsen régi párttagjainknak pótolni az elmélet terén a hiányokat, hogy az új kommunista párttagok százezreit valójában kommunistává nevelje.

Ezt a feladatot magunk elé tűzve, sikerült kiépíteni a pártoktatásnak széles hálózatát. A három-, öt- és hat-

hónapos felsőfokú tanfolyamokon 130, hathetes és két hónapos iskolákon 1230, két- és háromhetes megyei tanfolyamokon körülbelül 10.000 elvtársat, esti szemináriumokon több, mint 50.000 elvtársat képeztünk ki. Így párttagságunknak körülbelül 10%-a résztvett már rendszeres pártoktatásban. A pártoktatás kereteinek kiszélesítése különösen 1946 első hat hónapjában vett nagy lendületet, amikor kétszerannyi hallgató vett részt az oktatásban, mint az egész 1945. évben. Munkánk eredményeként a megyei funkcionáriusoknak, a közép és alsó funkcionáriusoknak több mint a fele átment már pártiskolákon, vagy szemináriumokon.

Agitációnk mindenütt nyomon követte pártunk politikáját. Pártunk nagy harcaiban a földreformért, az újjáépítésért, a köztársaságért, a választások alkalmával, a stabilizációért szónokaink, agitátoraink, röpcéduláink és plakátjaink szórták a tüzet az ellenségre és segítettek mozgósítani a dolgozókat. Nagygyűléseink egész során az országban soha nem látott tömegeket vonultattunk fel a demokrácia zászlaja alatt. Tizenöt olyan nagygyűlést rendeztünk, amelyen 50.000-nél több résztvevő volt jelen, ebből hetet a Szociáldemokrata Párttal, illetve a Baloldali Blokk pártjaival együtt rendeztünk. Agitációs kampányainkon (budapesti agitációs nap május 12-én, vidéki városokban június 16-án, országos agitációs nap június 9—10-én, országos parasztnapok augusztus 18., 19., 20-án) agitátoraink tízezreit mozgósítottuk rohamra. Mi kezdeményeztük a *falujárást*, ami pártunk vidéki agitációjában fordulópontot jelent, új lehetőségeket nyit meg pártunk és a parasztság viszonyának kiépítésében. Falujáróink ma már ezerszámra járják a falvakat, nyujtanak közvetlen segítséget is a falusi dolgozóknak és megismertetik velük pártunk igazi arculatát.

Kultúrmunkánkban sikerült a kultúrcsoportok százait életre hívni. A régi reakciós kultúranyagok és „limonádék" helyett a magyar kultúra legjobb értékeit, ízig-vérig demo-

Virágzó mezőgazdaságot, jómódú parasztságot!

Rákosi Mátyás elvtárs, pártunk vezére, tartja szeptember 29-én,
a kongresszus első napján, referátumát
„Az ország bel- és külpolitikai helyzete és a Párt feladatai" címmel

A III. kongresszus szónokai

Nagy Imre elvtárs, pártunk Titkárságának tagja, a Központi Falusi Osztály vezetője, tartja szeptember 30-án, a kongresszus második napján, referátumát „*A Párt parasztpolitikája*" címmel

Kádár János elvtárs, pártunk Titkárságának tagja, a nagybudapesti pártszervezet titkára, tartja október 1-én, a kongresszus 3. napján, referátumát „*A Párt szervezési kérdései*" címmel

Keresztes Mihály elvtárs, pártunk Központi Vezetőségének póttagja, Békés vármegye főispánja, tartja október 1-én, a kongresszus 3. napján, referátumát „*A Párt Szervezeti Szabályzata*" címmel

Rajk László elvtárs, belügyminiszter, tartja a kongresszus ünnepélyes zárszavát

Gerő Ernő elvtárs, közlekedésügyi miniszter, hosszabb felszólalást tart Rákosi elvtárs referátumához

Révai József elvtárs, pártunk Titkárságának tagja, a Szabad Nép főszerkesztője, hosszabb felszólalást tart Rákosi elvtárs referátumához

kratikus műsoranyagot juttatunk el a kultúrára és szórakozásra éhes dolgozó tömegekhez. Megtörjük azt a monopóliumot, amit a falun a kultúrmunka terén a klerikális reakció élvezett. A politikától távolálló tömegekhez is hozzáférkőzünk kultúrmunkánk segítségével és eljuttatjuk hozzájuk a haladó gondolatot.

Ilyen eredményekről számolhatunk be a propaganda munka terén pártunk III. kongresszusa alkalmából. Meg lehetünk elégedve ezekkel az eredményekkel? Korántsem. Még komoly hibák vannak, amelyeket ki kell javítani.

Oktatásunkban nevelési módszerünk még fogyatékos, esti szemináriumaink előadói erős részben nem megfelelők, hiányzik a szemináriumok jó ellenőrzése, nem fektetünk elég súlyt falusi kádereink oktatására és általában a falu dolgozó tömegeinek nevelésére. Emellett oktatásunk még mindig nincs eléggé összekötve a Párt gyakorlati tevékenységével.

Agitációnkban nem tudtuk még megteremteni a rendszeres tömegagitációt. Még mindig csak a reakciónak van tömegagitációja, nekünk nincs. Nem szerveztük meg eléggé az egyéni, személyes agitációnak a munkáját, nem építettük még ki állandóan dolgozó agitációs gárdáinkat. Agitátoraink még nem tudják eléggé konkretizálni a párt politikáját a helyi viszonyokra, nem tudják jól megragadni a helyi kérdéseket, a tömegek mindennapi problémáit nem tudják összekapcsolni pártunk országos politikájával. Ezért agitációnk gyakran elmarad pártunk politikája mögött és jó politikánkat nem tudjuk eléggé bevinni a széles tömegekbe.

Kultúrmunkánk még túlzottan befelé fordul, még nem küzdötte le teljesen a régi szektáns hagyományokat. Kultúranyagaink minőségi színvonala sem mindig kielégítő.

Propagandistáink várakozással tekintenek a III. kongresszus elé és jól tudják: *ez a kongresszus utat fog mutatni a kommunista propaganda számára*, új lendületet, lökést fog adni a kommunista propagandistáknak is. A kommunista propaganda a III. kongresszus után *még keményebb, még erősebb fegyvere* lesz a pártnak népünk érdekéért folytatott harcaiban.

Orbán László.

A kongresszusi verseny

Pártszervezeteink országszerte három hónapon át lelkes versenymunkával készültek a III. Kongresszusra. Az első szabad Pártkongresszus jelentőségét legtöbb helyen felismerték: odaadással dolgoztak Pártunk népszerűségének növeléséért, a munkásegység megszilárdításáért és befolyásunk megerősítéséért a falvakban.

Az illegalitás idején kisszámú, de a dolgozó magyar nép érdekében mindenre elszánt káderek végezték a pártmunkát. Közöttük állandó verseny folyt: az önfeláldozás, párthűség, szilárdság és pártfegyelem versenye. Ma harcunkat megváltozott körülmények között folytatjuk. Pártunk hatalmas tömegpárttá nőtt. A versenynek *ma* az a legfontosabb célja, hogy nagyobb áldozatkészségre, szívósságra és pártfegyelemre nevelje elvtársainkat, mert ezek nélkül ma sem lehet eredményes munkát végezni.

Versenymunkáról csak azoknál a pártszervezeteknél beszélhetünk, ahol a verseny folyamán elvtársaink *több* munkát vállaltak és végeztek. Eredményes csak ott lehetett a verseny, ahol képes volt *nagyobb számban* elvtársakat mozgósítani a rendszeres pártmunkára. Jó munkát csak ott végezhettek elvtársaink a versenyben, ahol nem általános feladatokat állítottak maguk elé, hanem *helyi* kérdésekkel foglalkoztak és szívós munkával, rendszeres ellenőrzéssel biztosították, hogy a sokszor jelentéktelennek látszó, de valójában fontos helyi kérdések megoldást nyerjenek. Igazi versenyszellem csak ott alakulhatott ki, ahol *jó kezdeményezésekkel* lendületet vittek a munkába és a verseny iránti érdeklődést rendszeres tájékoztatással, kritikával és az elért eredmények népszerűsítésével ébren tartották. Ahol így irányították a versenyt az elvtársak, ott a verseny által a munka tervszerűbbé vált, az elvtársak önállóbbak lettek, erősödött az ellenőrzés és jelentős helyet nyert a pártmunkában a falujárás, a község- és várospolitika, az apró-munka.

De nemcsak ilyen hatása volt a versenynek. Árnyoldalai még a legjobb pártszervezetekben is mutatkoztak. A jó *versenypontok utáni hajsza* nem egyszer vezetett oda, hogy az elvtársak *látszateredményekkel* magukat is és a felsőbb

szerveket is megtévesztették. Nem mindig azt nézték, hogy munkájuk hasznos legyen a dolgozók számára és erősítse a pártszervezetet, hanem azt, hogy *minél több versenypontot* érjenek el. Sok helyen a párttagok részben megfeszített munkát végeztek, de képtelenek voltak a tagság többi részét a munkába bevonni. A verseny ellenőrzése, jelentések írása gyakran túlságosan lekötötte funkcionáriusainkat, ami a tényleges munka rovására ment. A hosszú és szép jelentések mögött nem mindig állt megfelelő eredményes munka.

*

A Központi Versenybizottság bírálatánál elsősorban azt vette figyelembe, hogy a helyesen vállalt feladatból mennyi valósult meg. *Az aprómunka, a községpolitika, a falujárás és a termelés* terén elért eredményekre, valamint *a szervezeti megerősödésre* különös súlyt helyezett. Természetesen nem alkalmazott minden megyére, vagy szervezetre egyforma mértéket, hanem számításba vette a helyi adottságokat, a lehetőségeket, a káderekt.

A beérkezett jelentések és a helyszínen végrehajtott ellenőrzés alapján a bizottság úgy határozott, hogy *a járások, üzemek, körzetek és falvak közötti versenyben csak a Kongresszus után hoz végleges döntést és a Kongresszuson a következő négy pártszervezet kapja meg a Központi Vezetőség vörös selyemzászlaját:*

A NAGYBUDAPESTI PÁRTSZERVEZET, mint az ország legnagyobb, legerősebb, legszervezettebb, legjobban összefogott és legtervszerűbben irányított pártszervezete, ahonnan a verseny során a legtöbb jó kezdeményezés indult ki és ahol a legjobb javaslatokat terjesztették be a Kongresszushoz. A falujárás megszervezése terén itt értek el elvtársaink legtöbb eredményt és jó várospolitikai terv alapján a területhez tartozó városokban sikeres harcot folytattak a lakosság érdekében. Komoly erősödést mutat nagybudapesti pártszervezetünk szervezetileg is. A stabilizáció sikeréért és a termelés fokozásáért eredményes munkát végzett. A nagybudapesti üzemek jelentős részében megvalósult a teljesítménybér-rendszer.

SZABOLCS-MEGYEI PÁRTSZERVEZETÜNK, mint a versenyben legeredményesebben dolgozó megye. Az aprómunka terén rendszeres és ötletes munkát végeztek. Iskolák, kutak, napközi otthonok, templomok, fürdők és sportpályák építését és javítását kezdeményezték és hajtották végre, s ezáltal növelték Pártunk népszerűségét és tömegbefolyását. Baktalórántházán 120 beteg befogadására alkalmas tüdőbeteg szanatóriumot létesítettek, 28 új pártszervezetet alakítottak. Párttagságunk a verseny alatt a megye területén 25%-kal, a megye székhelyén, Nyiregyházán 58%-kal növekedett. **NYIREGYHÁZAI PÁRTSZERVEZETÜNK** minden téren nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a megye első lett.

DEBRECENI PÁRTSZERVEZETÜNK, mint a versenyben legeredményesebben dolgozó város. A verseny alatt megjavult az együttműködés testvérpártunkkal. Jó községpolitikai tervüket széles körben népszerűsítették és a város minden tekintélyes személyisége a legnagyobb elismeréssel nyilatkozott pártszervezetünk ezirányú munkásságáról. 5 új üzemi és tanyai szervezetet létesítettek. A város főutcáján nagysikerű faliujság-kiállítást rendeztek. Hadifogolyszolgálatuk igen szépen működött. A verseny alatt a taglétszám 45%-kal emelkedett. Az aprómunka és a falujárás terén is sikeresen dolgoztak.

BUDAPEST X. KERÜLETI PÁRTSZERVEZETÜNK, mint a versenyben legeredményesebben dolgozó kerület. A verseny során 4 üzemi és 3 körzeti pártszervezetet alakítottak. A taglétszám 3 hónap alatt 26%-kal növekedett. A stabilizáció terén 35 üzemben megvalósították a teljesítménybér-rendszert és ezen üzemek kétharmadában elérték a békebeli termelés 80—85%-át. A tömegszervezeteknek nyújtott segítségük eredményes volt. 10 községet látogatnak rendszeresen és a „Munkások a tudósokért" akcióban szép eredményeket értek el.

Az első helyre került pártszervezetek mellett még egész sor más pártszervezetünk is jó és eredményes munkát végzett a versenyben. Részletes értékelésre csak később kerül-

het sor. *A megyék között a második helyre Észak-Pest-megye került.* Jó munkát végzett az aprómunka terén. Több helyen iskolákat, templomokat, egészségházakat, mélyfúrású kutakat, csatornákat hoztak rendbe. Olajütőt építettek, óvodát szerveztek. A taglétszám 11 százalékkal növekedett. A verseny alatt 7 új községi, 11 tanyai és 9 üzemi szervezetet létesítettek. 37 pártszervezet helyiségét hozták rendbe, kibővítették, tatarozták, feldíszítették azokat. 44 pártszervezet alkalmatlan titkárát cserélték ki a verseny során. A nőtagok számát 18 százalékról 23.5 százalékra emelték. 45 helyen létesítettek rendezőgárdát. A megye második helyezését elősegítette a *Dunakeszi Főműhely* pártszervezetének jó munkája.

A városok között Kőszeg a második. Tanácsirodájukat naponta 30—40-en keresik fel a falvakból segítségéért. Taglétszám emelkedésük 43 százalék, 50 tagú rendezőgárdát szerveztek. Két alkalommal agitátorcsoportokat küldtek a járásba, ami nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a járásban a taglétszám több mint 60 százalékkal növekedett. Helyesen foglalkoztak a kisiparosok és kiskereskedők, valamint az értelmiség kérdéseivel.

A kerületek között Budapest VIII. kerület áll a második helyen. Kitűnt a kerület a községpolitika és az aprómunka terén. Nagyon fejlődött a kerület kultúr- és propagandamunkája. A faliujságok számát 21-ről 83-ra emelték, 22 új kultúrcsoportot szerveztek és 29 agitációs csoport végez rendszeres munkát. A „Munkások a tudományért, tudósok a munkásokért"-akciót a kerület kezdeményezte.

*

Most a verseny után pártszervezeteinknek az időnkénti versenyszerű nekilendülésről *át kell térniök a rendszeres, tervszerű, szívós munkára, amelynek középpontjába az aprómunkát, a falujárást és a község- és várospolitikai kérdések megoldását kell állítaniok.* Pártunk III. Kongresszusa politikai és szervezeti téren utat fog mutatni és megfogja szabni a feladatokat. Ezen feladatok elvégzésénél csak akkor tudunk helyt állni, ha munkánk középpontjába *városi, üzemi és falusi dolgozók mindennapi gondjaival való foglalkozást állítjuk.* A kongresszusi verseny megmutatta

hogy azokban a pártszervezetekben tudunk leginkább eredményeket elérni, ahol a vezetés népszerű elvtársak kezében van, kik ismerik a helyi kérdéseket és értenek a mindennapi nehézségek helyes megoldásához. Ezért továbbra is *nagy súlyt kell helyeznünk az oda nem való vezetők leváltására és tekintélyes, rátermett elvtársakat kell helyükre állítanunk.*

A verseny után nem pihenés következik. A jó szervezetek ne elégedjenek meg az elért eredményekkel, a gyengébbek keressék meg kommunista önkritikával lemaradásuk okait és küszöböljék ki azokat.

Ha voltak is a versenynek rossz oldalai, nem kétséges, hogy a legtöbb megyében, városban és faluban megerősödött Pártunk befolyása. Elvtársaink erőfeszítése nem volt hiábavaló. A segítség, melyet falujáró csoportjaink nyújtottak emelte Pártunk népszerűségét a falvakban. Ezen az úton kell tovább haladnunk! Használjuk fel a verseny tapasztalatait, a jót és a rosszat egyaránt. Lelkesedéssel lássunk a munkához, azoknak a feladatoknak az elvégzésére, melyeket Pártunk III. Kongresszusa állít elénk.

SZŐNYI TIBOR.

Készül a Kongresszusi Párttörténeti Kiállítás

A Kongresszus ünnepélyes keretének fontos és érdekes része lesz a Párttörténeti Kiállítás. Pártunk 25 évig leplezett harcot folytatott, munkájának eredményei a Horthy-rendszer csendőr- és rendőr-szervezetén megakadtak és nem jutottak el a széles tömegek elé; a párt 1918—19-es működésének emlékét pedig évtizedes kitartó rágalmazással próbálták a magyar nyilvánosság előtt megmásítani, vagy elfelejteni.

De a magyar kommunisták nem felejtették el a multat, sem pedig mindenkori jelenbeli kötelességüket. A multból tanulva és erőt merítve folytatták nehéz harcukat.

A Párttörténeti Kiállításon az illegális sajtót is bemutatjuk.

Ennek a harcnak a történetét cikkekből, kisebb tanulmányokból, előadásokból ismeri csak párttagságunk túlnyomó része, pártunkon kívül állók még ennyit sem tudnak a Kommunista Párt működéséről, — ellenfeleink pedig a tényeket letagadni igyekeznek.

A Párttörténeti Kiállításon fog először nyilvánosság előtt találkozni a magyar közönség a Kommunista Párt munkájának kézzelfogható bizonyítékaival: a röpiratok, könyvek százaival, a művészek harcos alkotásaival, melyeknek kiállítását annakidején betiltották, a börtönök szenvedéseinek és munkáinak emlékeivel, a magyar szabadságharcosok küzdelmeinek képeivel, Rákosi Mátyás és pártunk vezetőinek harcával. A kiállítás összefoglaló képet nyujt a MKP felszabadulás után végzett munkájáról.

Az Országos Propaganda Osztály felhívást intézett funkcionáriusainkhoz és tagságunkhoz, hogy birtokukban lévő párttörténeti dokumentumaikat, tárgyaikat adják át múzeumunknak, vagy a kiállítás tartamára adják kölcsön. Azóta nap-nap után érkeznek hozzánk iratok, börtönben készült tárgyak, bejelentések, hogy hol található meg valami befalazva, egy fénykép, egy iratszám stb. Sok szervezet kongresszusi versenypontnak tekinti, hogy minél több és minél értékesebb tárgyat, adatot juttasson el hozzánk.

Felhívásunkat itt is megismételjük azok számára, akikhez valamilyen oknál fogva még nem jutott volna el.

Párttagságunk megértette, hogy minden darabbal, minden adattal pártunk történetének világosabb, hitelesebb megállapításához járul hozzá.

Minden pártszervezetünkben vitassák meg.

minden párttagunk tanulmányozza

a III. kongresszus anyagát!

Növeljük országos mozgalommá a falujárást!

A nyári hónapokban pártszervezeteink munkájában nagy jelentőséget nyert

a falulátogatás,

a falu megsegítése. Mindazok a városi és üzemi pártszervezetek, melyek a falvakat látogatják és a falusi pártszervezetek, ahová a városi elvtársak ellátogattak, felismerték e munka fontosságát. Nem kétséges, hogy a rendszeres falulátogatás növelte pártunk befolyását és népszerűségét a falvakban és igen sok helyen a falu népe ezen a munkán keresztül tanulta meg igazán a kommunistákat becsülni.

A budapesti üzemek és kerületek, a debreceni üzemek, a szegedi és nyíregyházi pártszervezetünk, tatabányai, egercsehi, salgótarjáni bányász elvtársaink és egész sor más városi és üzemi pártszervezetünk végez ezen a téren eredményes munkát. A falulátogató csoportokat különböző szakmunkásokból:

szerszám- és gépjavításhoz értő lakatosokból, famunkásokból, építőkből, villanyszerelőkből, cipészekből szabókból, varrónőkből, továbbá orvosokból, ügyvédekből, gondozónőkből és jó agitátorokból

állítják össze.

A szakmunkások

a falvakban a legkülönbözőbb ingyenes, elsősorban közérdeket szolgáló munkálatokat végzik el. Templomokat, iskolákat, utat, hidat, kutakat, kultúrházat javítanak ki, gépeket, szerszámokat, edényeket javítanak meg, szegényparasztok lakásait hozzák rendbe, villanyt szerelnek, megjavítják a falusi dolgozók cipőit, ruháit.

Az orvosok

ingyenes vizsgálatokat végeznek el, fogat húznak, esetleg kórházba utalnak, gyógyszereket osztanak ki.

Az óvónők, gondozónők

mesedélutánokat tartanak, meglátogatják a gyermekes családokat.

Az ügyvédek

panaszokat írnak össze, gondoskodnak az orvoslásukról, jogi tanácsokat adnak, segítenek az újgazdáknak, beadványokat, kérvényeket fogalmaznak, eljárnak ügyeikben a hatóságoknál.

A gépjárművel

rendelkező falulátogató csoportok szállítási munkáknál segítenek; sok helyen ők végezték el a termés behordását.

Most, amikor pártunk előtt döntő feladatként áll befolyásunk megerősítése a dolgozó parasztság soraiban és a középparasztság széles rétegeinek megnyerése, a falulátogatás jelentősége még fokozódik. Azon kell lennünk, hogy ez a munka az eddiginél szélesebb mederben tervszerűen és rendszeresen folyjék, hogy azok a városok és üzemek is bekapcsolódjanak a falulátogatásba, amelyek ezideig nem vettek részt benne.

A falujárásnak az egész magyar vidéket átfogó mozgalommá

kell kifejlődnie. Fel kell használnunk az eddigi jó tapasztalatokat és a gyengeségeket ki kell küszöbölni.

A városi és üzemi pártszervezeteknek a falulátogatás munkájában

szorosan együtt kell működniök a falusi pártszervezetekkel.

A falu népének megsegítését, falusi elvtársak bevonásával, mozgósításával kell elvégeznünk úgy, hogy a munkán keresztül falusi pártszervezetünk megerősödjön, befolyása és tekintélye a faluban megnövekedjen.

A falusi pártszervezet, ahová a városi elvtársak ellátogatnak, minden alkalommal készüljön fel fogadásukra.

Ezért tudniok kell előre érkezésükről és tudniok kell, hogy milyen szakmunkások jönnek. A falusi elvtársak már előre írják össze a faluban azokat, akik számára javítási munkákat kell elvégezni. De az összeírás alapján értesítsék is a falusi elvtársak a városi szervezeteket, milyen munkákra volna szükség, hogy a városból megfelelő szakembereket, szükséges anyagokat hozzanak.

A városi elvtársak vonják be mind a közérdekű javítómunkákba, mind az agitációs munkába a falusi elvtársakat.

Ha ezt elmulasztják a városi elvtársak, akkor sok esetben a falu népe azt mondja, hogy a városi kommunisták azok rendesek, de a helybeliek tehetetlenek; így nem növekszik meg falusi pártszervezetünk népszerűsége és tekintélye. A javító munkákat a Kommunista Párt helyiségében, udvarában, vagy annak közelében végezzük. A városi elvtársak minden egyes alkalommal beszéljék meg a falusi elvtársakkal, hogy látogatásuknak hatását agitáció útján hogyan használják fel a helyi szervezetek megerősítésére. A háziagitációkban a helyi tagság zöme vegyen részt.

Különös gonddal foglalkozzanak a falulátogató elvtársak

a falusi pártszervezet munkájának megjavításával.

A városi elvtársaknak ismerniök kell a falu problémáit, tanulmányozniok kell a faluval kapcsolatos pártkiadványokat, (Szabad Föld, Parasztprogram-tervezet stb.), mert csak így képesek helyes állásfoglalásra. A helyi vezetőséggel tartsunk megbeszéléseket. Nagy jelentősége van annak, ha a városi elvtársak a falusi pártszervezetben időnként pártnapot tartanak. Segítsenek a falusi pártszervezeteknek a falulátogató csoportok abban, hogy a falusi pártszervezet a nép otthonává válhasson. Támogassák a falusi elvtársakat a párthéz, a párthelyiség rendbehozásánál, meszelésénél, feldíszítésénél.

Törődjenek a városi elvtársak azzal, hogy megismerjék a párttagság és azon túlmenőleg az egész falu véleményét a Kommunista Párt helyi vezetőségéről. Ne egyesek véleménye legyen a döntő. Ne avatkozzanak be a városi elvtársak szervezeti kérdésekbe, személyi viszályokba, hanem ilyen tapasztalataikról tegyenek azonnal jelentést a felettes járási, vagy megyei vezetőségnek.

Általában

viselkedjenek a városi elvtársak pártszerűen, óvakodjanak minden fölényeskedéstől,

A falulátogatást ne használjuk fel sem bevásárlásra, sem ivásra.

Ne legyünk erőszakosak,

szerényen és a meggyőzés módszerével dolgozzunk. Ne szorítsuk háttérbe otthonlétünk alatt a falusi elvtársakat, hanem ellenkezőleg, őket állítsuk előtérbe és tüntessük őket fel úgy, hogy a falu bennük lássa a segítség kezdeményezőit, szervezőit.

A panaszfelvételt

ne a városi elvtársak intézzék egyedül, hanem együtt a helyi elvtársakkal. A helyi elvtársak hétközben is írják össze a panaszokat és vasárnap adják át azokat az ügyeket a városi elvtársaknak, melyeket a városban kell elintézni. Az ügyek elintézéséről ne csak a városi elvtársak, hanem a helyi elvtársak is számoljanak be.

A falulátogató elvtársak és a falu közötti kapcsolatot

azáltal is szorosabbá tehetjük, ha megadjuk a faluban a városi pártszervezet címét, hová a falusiak ügyes-bajos dolgaikkal elintézés végett fordulhatnak.

Kultúrcsoportok,

ha a falulátogatásban résztvesznek, ne csak saját előadásukkal nyujtsanak segítséget, hanem szervezzenek helyi kultúrcsoportot, vezessék be őket a munkába és lássák el megfelelő anyaggal.

A falulátogatás munkájában egyre több szervezetünk vesz részt. Szükséges, hogy minden városban a vezetőségen belül legyen egy elvtárs, aki ezt a munkát felelősen irányítja, ellenőrzi, a hibákat kiküszöböli és a jó tapasztalatok átadásáról gondoskodik.

Összefoglalva:

a falulátogatás munkáját a városi és helyi elvtársaknak együttesen kell elvégezni, a falunak nyujtott segítséget és támogatást a falusi pártszervezet bevonásával kell megvalósítani,

úgy, hogy a helyi pártszervezetünk számban, befolyásban, népszerűségben növekedjék. Az ilyen munka által meg kell

erősödnie a munkás-parasztszövetségnek, a Magyar Kommunista Pártnak. Városi s falusi elvtársaink figyeljék a falulátogató csoportok munkáját, ennek hatását a faluban, melynek legbiztosabb fokmérője a helyi pártszervezet megerősödése.

Budapest, 1946 szeptember 20.

Magyar Kommunista Párt
Központi Vezetőség

A Magyar Kommunista Párt agrárprogram-tervezete

Hosszú előkészítő munkánk után hoztuk nyilvánosságra programtervezetünket a mezőgazdasági termelés fejlesztésére és a dolgozó parasztság helyzetének megjavítására. Ez a munka útmutatója lesz a parasztság felemeléséért folytatott harcunknak.

Láthatjuk, hogy a reakció minden oldalról a parasztságot környékezi és nagy erőfeszítéseket tesz a megtévesztésére. A falu dolgozóit szembe akarják állítani a városi dolgozókkal és a saját ellenségükké, a demokrácia ellenségévé akarják tenni. *Központi kérdésünkké kell válni éppen ezért a parasztkérdésnek és a falusi és a városi elvtársaink ezután sokkal nagyobb gondot fordítsanak a falu, a parasztság problémái iránt, mint eddig.* A mezőgazdasági termelés és a falu mindennapi problémáit rendszeresen tanulmányozni kell és munkánkat a széles paraszti rétegek között tervszerűen és felkészülten kell folytatni.

Pártszervezeteink vezetői mezőgazdasági programunkat figyelmesen tanulmányozzák. Vezetőségi értekezleteken maguk között is részletesen beszéljék meg és az egyes kérdéscsoportokat összefüggően tárgyalják. Javaslataikat és hozzászólásaikat írásban is tegyék meg. Munkájukban a helyi viszonyoknak megfelelően részleteiben is dolgozzák ki a programot és a gyakorlati teendők elvégzésére oktassák ki a párttagságot. A programról tartott pártnapokon elhangzott hozzászólásokat és észrevételeket gyüjtsék össze, hogy ezeket a szempontokat helyben és központilag is hasznosíthassuk.

Nem elég azonban csak a párttagsággal átbeszélni a programot. Minden párthoz és szervezethez el kell juttatni. Jó szervezéssel keresztülvihetjük, hogy a Szociáldemokrata Párt, Nem-

zeti Parasztpárt és a Független Kisgazdapárt vezetői és tagjai is megismerkednek a programunkkal és véleményüket, hozzászólásaikat összegyűjtve, nagymértékben hozzájárulhatunk ahhoz, hogy a parasztság érdeklődését megnyerjük és *ezáltal közelebb kerülhetünk azon paraszti rétegekhez, amelyek még bizalmatlanok és távolállnak pártunktól.* A Nemzeti Bizottságban és a községi képviselőtestületben dolgozó elvtársaink a bizottságok tagjaival ismertessék meg a programunkat. A helyi viszonyoknak megfelelően bizonyára sok értékes kérdést és szempontot vetnek fel.

A parasztprogramunk megbeszéléseinek során a parasztság helyzetének javítása érdekében egységes, közös munka indulhat meg, amely sokban tényleges segítséget jelent. *A falu értelmes, tekintélyes gazdáihoz és vezetőihez külön is el kell vinni a programot és meg kell kérni őket arra, hogy írják meg a programról a véleményüket és egészítsék ki saját véleményükkel.* A téli mezőgazdasági tanfolyamokat, szakiskolákat végzett, arany-, ezüstkalászos gazdák a mezőgazdasági termelés megszervezésében sok hasznos, gyakorlati tanáccsal szolgálhatnak. A mezőgazdasági szakembereket, gazdasági tanárokat, gazdasági felügyelőket és gazdatiszteket is meg kell keresni, át kell adni nekik a programunkat, hogy véleményüket, javaslataikat és a programról alkotott kritikájukat megadhassák. Csak így érhetjük el azt, hogy a parasztság minden rétege maga is résztvegyen a program kidolgozásában. Ezáltal valósíthatjuk meg, hogy programunk valóban az egész parasztság programja legyen. Mennél több hozzászólás, javaslat és bírálat jut el hozzánk a programmal kapcsolatban, annál inkább megvalósíthatjuk, hogy programunk minden tekintetben megfeleljen a parasztság céljainak és követeléseinek. Ezért kell külön is megkérni minden parasztembert, új és régi gazdát, gazdasági szakembert, *pártállásra való tekintet nélkül,* hogy programunkhoz részletesen szóljon hozzá. A hozzászólásokat, javaslatokat, bírálatokat pártszervezeteink gyüjtsék össze, a maguk számára értékeljék ki, s minél előbb küldjék meg a Magyar Kommunista Párt központnak, Budapest, V., Akadémia-utca 17., a *Nagy Imre* elvtársunk vezetése alatt működő programelőkészítő bizottság címére.

Ha a mezőgazdasági program megismertetését és népszerűsítését széles körben megszervezzük a tömegek között, akkor a parasztság érdeklődését pártunk felé fordíthatjuk. A parasztságért folytatott áldozatos munkánkon keresztül pedig meg fognak az emberek szeretni bennünket és párttagságunk parasztpolitikánk elsajátításában egyre több gyakorlatot szerez.

Iliás Ferenc

PÁRTMUNKA

A MAGYAR KOMMUNISTA PÁRT SZERVEZETI KÖZLÖNYE

Jobb és eredményesebb munkát végzel, ha olvasod a Pártmunkát

*

Egyes szám ára: 30 fillér
Megrendelhető januártól visszamenőleg egész évre
Előfizetési ára 2·— forint

MEGJELENIK
MINDEN HÓNAP 15-ÉN

KAPHATÓ
A MKP SZERVEZETEIBEN

*

Kiadóhivatal:
SZIKRA BUDAPEST, VI., RÓZSA FERENC-UTCA 111.
Postatakarékpénztári csekkszámlaszám: 16.084.

Felelős szerkesztő:
FARKAS MIHÁLY
Szerkesztő:
SZŐNYI TIBOR
Felelős kiadó:
SERESS GÉZA
Szerkesztőség:
MKP Központi Szervezési Osztály
Budapest, V., Akadémia-u. 17
Kiadóhivatal:
Szikra könyvkiadó, Budapest, VI.,
Rózsa Ferenc-utca 111

SZIKRA KIADÁS BUDAPEST 1946